

Zaměřeno na Království

Roč. 27 č. 6

Anthony Buzzard, editor

Březen, 2025

Online Theological Conference

11-13. dubna, 2025

Viz theologicalconference.org

Singularita

Znovu přehodnocená babylonská věž: Satanův příslib nesmrtnosti

Terry Anderson, Minnesota

Satan chtěl být od počátku jako Bůh, a když to nedokázal, chtěl zničit všechno, co Bůh stvořil. V Izajáši 14 a Ezechielovi 28 máme možnost nahlédnout do minulých epoch Božího stvoření. Jsou to úžasné kapitoly, které nám umožňují nahlédnout do toho, co se dělo v duchovní říši před stvořením lidstva. Omezení, která Bůh Satanovi stanovil, určují, jak rychle může Satan způsobit zkázu stvoření. Od dob Babelu je technologický pokrok lidstva nesmírně pomalý. V posledních 100 letech (asi 2 % doby existence člověka na Zemi) však došlo k explozi poznání, a to zejména v posledních 50 letech (necelé 1 % doby existence člověka). To bylo předpovězeno, když Bůh u **babylonské věže** prohlásil, že "nic, co by si člověk mohl představit, mu nebude odepřeno" (Gn 11:6).

Teprve v posledních 20 letech nás technologie přivedla na pokraj "božství". A jaké jsou o tom důkazy? Moorův zákon popisuje exponenciální nárůst výpočetní kapacity. Ten říká, že počet tranzistorů, které lze umístit na čip, se každé dva roky zdvojnásobí. Pokud se vrátíme na začátek počítačového věku (60. léta) a použijeme jej jako výchozí bod, nárůst výpočetního výkonu se zvýšil o 10 na desátou nebo více. To je 10 s deseti nulami vzadu (100 000 000 000). To je stomiliardnásobek výkonu počítače, který dříve zabíral celou místnost a nyní jej lze umístit do kapselního zařízení. V roce 1959 dokázal počítač DEC PDP-1 provést přibližně 100 000 operací za sekundu. V roce 2023 by virtuální stroj Google Cloud A3 mohl provádět zhruba 26 000 000 000 000 000 000 000 (kvintilionů) operací za sekundu (Ray Kurzweil, *The Singularity is Nearer*, str. 15).

Christianity Today psal o **umělé inteligenci** (AI) v

říjnu 2023: "Umělá inteligence - stroje vycvičené na obrovských souborech dat, které jim umožňují simulovat chování, jako je vizuální vnímání, rozpoznávání řeči a rozhodování - je všudypřítomná. Již nyní řídí autonomní vozidla a automaticky opravuje textové zprávy. Dokáže rozpoznat léze na mamografu a sledovat lesní požáry. Může pomoci vládám sledovat své občany a šířit deepfake snímky a videa. Není překvapením, že dokáže také složit advokátní zkoušku a napsat scénář."

Elon Musk tento postřeh vyslovil i v roce 2018: "Nemáte ani ponětí, jak rychle roste tempem blízkým exponenciálnímu."

V článku v deníku *Wall Street Journal* z 16. listopadu 2024 s názvem "Mocný průlom v umělé inteligenci se chystá změnit svět" autor Christopher Mimms uvádí, že "revoluce v umělé inteligenci se brzy rozšíří daleko za hranice chatbotů. Od nových bakterií požírajících plasty a léků na rakovinu až po roboty a samoříditelná auta - technologie generativní AI, která se prosadila jako motor Chat GPT, je připravena změnit naše životy takovým způsobem, že mluvící boti budou vypadat jako pouhé rozptýlení."

Singularita je koncept splnutí lidského mozku s umělou inteligencí a vytvoření nadčlověka. Říkám "mozek", protože mluvíme o organickém spojení mozkové tkáně s umělou inteligencí. Tento nadčlověk by měl téměř božské vlastnosti s možností žít stovky let, ne nepodobné lidstvu před potopou. Nejenže by tento nadčlověk mohl žít delší dobu (déle než Bohem stanovených 3krát 20 a 10), ale tento člověk by mohl mít přístup k bilionům bitů informací, které si dnes musíme číst na internetu. Jeho mozek by měl ke všem těmto informacím okamžitý přístup.

Zdá se, že neuplyne týden, abych si nepřčetl něco o umělé inteligenci a jejím vývoji směrem k realitě. Ray Kurzweil je vědec/futurista a napsal řadu knih, mimo jiné *The Singularity is Near* a *The Singularity is Nearer*. V knize *The Singularity is Nearer* (2024) píše: "Klíčovou schopností v roce 2030 bude propojení horních pásem neokortexu [části mozku] s cloudem, což přímo rozšíří naše myšlení. Tímto způsobem se umělá

inteligence nestane konkurencí, ale rozšířením nás samotných" (str. 9).

Satan chce, aby lidstvo, a zejména "elita", věřilo, že může zmařit smrt a ovládat svou budoucnost. **Umělá inteligence** se dost možná stane prostředkem, který člověku umožní uniknout smrti a prožívat **lež** - "Bůh ví, že nezemřete, ale otevřou se vám oči a budete chápat dobro i zlo a budete jako Bůh" (Gn 3,4-5). To je **satanův příslib nesmrtnosti lidstvu**.

Možná byste ale řekli, že dožít se 900 let není nesmrtnost, a měli byste pravdu. Ale vize Singularity je neustálé zvyšování znalostí do té míry, že by se lidstvo mohlo zbavit smrti, nemocí a chudoby. Pokud by se to podařilo, pak by Satan mohl člověka přesvědčit, že skutečně unikl strachu ze smrti a dosáhl nesmrtnosti.

Velkou otázkou je, jak blízko Bůh dovolí, abychom se k tomuto bodu dostali, a zda je to další ukazatel toho, jak blízko můžeme být ke konci věku? Bůh vždycky držel Satana na provaze. Satan může dělat jen to, co mu Bůh dovolí. Jak se budeme stále více přibližovat "konci", Bůh uvolní své sevření a dá satanovi větší prostor k ovlivňování člověka způsoby, o kterých bychom vzhledem k technologickému pokroku ještě před sto lety ani neuvažovali.

Opakuji, co jsem napsal v prvním odstavci o **babylonské věži**: Bůh řekl, že cokoli si člověk vymyslí nebo představí, *mu nebude zadrženo!* Satan to ví a využije toho proti zájmům člověka, aby ho přiměl uvěřit v **příslib nesmrtnosti**.

Uvědomuji si, že to, co zde předkládám, je určitá spekulace, ale představte si, že bychom mohli prodloužit délku života, vyřešit naše nejpalčivější problémy s nemocemi a odstranit chudobu. A také si představte, že by umělá inteligence mohla naplnit proroctví ze Zjevení o znamení šelmy. Co kdybyste mohli všech těchto slibů dosáhnout pouhou návštěvou své oblíbené kliniky. Ambulantní návštěva, při níž vám do nosu vloží interaktivní zařízení o velikosti zrnka soli nebo menší, by vám mohla prodloužit život bez nemocí a napojit vás na všechny znalosti nashromážděné za posledních 6 000 let. Pokud byste nebyli skutečně zakotveni v Božím Písmu a oddáni mu, mohli byste tuto nabídku docela dobře přijmout.

Je nám řečeno, abychom bděli (Lukáš 21:36). Zajíma-

lo by mě, jak měli bdít ti v Ježíšových dobách? Neexistoval žádný univerzální způsob získávání informací. Mohli jste sledovat své sousedy nebo možná dokonce to, co se dělo ve vašem městě. Ale informace se šířily přinejlepším pomalu. A ani tehdy nešlo ani tak o sledování, jako spíš o naslouchání. Nyní máme možnost a technologii slyšet a sledovat okamžitě díky "zázraku internetu" a televizi. Ve skutečnosti jsme tak bombardováni informacemi, že jsme někdy nuceni tyto zdroje vypnout, abychom si zachovali zdravý rozum. Bůh narušil technologický pokrok lidstva tím, že rozdělil obyvatelstvo Země pomocí jazyků. Ti se stali zmatenými a neschopnými se dorozumět. Považte, že jsme se od **věže** dostali na úplný začátek do světa **umělé inteligence**, který nám dal možnost okamžitě komunikovat téměř s kýmkoli a jakýmkoli jazykem na Zemi prostřednictvím aplikací pro okamžitý hlasový překlad v našich telefonech. Mluvte anglicky a můžete se domluvit čínsky, italsky nebo mnoha dalšími jazyky.

Nikdy jsme neměli příležitost propojit proroctví s realitou tak, jak to zažíváme nyní, a tento proces se bude jen zrychlovat s tím, jak se **umělá inteligence** stane široce přijímanou a začleněnou do našeho každodenního životního stylu. Protože se zdá, že se o tom denně píše ve zprávách, nebude těžké sledovat tento pokrok, protože budeme stále **bdít** a modlit se, abychom měli sílu uniknout všem těmto věcem, které přicházejí na zem. Sledujte tedy **AI**.

Jan 1:1 ve více než 50 překladech

Anthony Buzzard

Úvodní verše Janova evangelia se bohužel ukázaly být skutečným bitevním polem a středem bouří teologických sporů. Překladaelé často upravovali Janovo evangelium tak, aby vyhovovalo mnohem pozdějším teologickým systémům. Jan nikdy neslyšel o "Trojici", mystifikační tezi, že Bůh je jeden, a přesto tři. Ježíš o tomto učení nic nevěděl. Ježíš byl Žid a veřejně potvrdil, že největší ze všech přikázání je ústředním a hlavním krédem jeho židovského původu. Každý Žid musel denně odříkávat nesmrtelná slova z 5. Mojžíšovy 6:4: "Slyš, Izraeli: PÁN, náš Bůh, je jediný PÁN." Ježíš se od této židovské víry nikdy neodchýlil ani o píď. Judaismus měl vždy unitární vyznání víry (unitární znamená, že Bůh je pouze jedna osoba) a Je-

žíš toto vyznání učinil základem svého vlastního učení. V rozhovoru s jedním židovským krajanem, který se ho ptal na skálopevný základ pravého náboženství, zopakoval slova z 5. Mojžíšovy 6:4. Tuto výměnu názorů mezi Ježíšem a teologem najdete u Marka 12:28-34.

Jelikož Ježíš věřil v jedinou osobu, která je Bohem, jak to předepisuje hebrejská Bible a potvrzuje Nový zákon, bylo by logické, aby se Ježíšovi následovníci připojili k jeho vyznání víry, které vyznával Ježíš. Tragédií naší doby je, že se návštěvníci církve učí jinému vyznání víry. A byli katechizováni, aby toto jiné vyznání víry odříkali pod hrozbou exkomunikace a různých "anatemat". Takzvané trojiční vyznání víry, které je jakousi ústavou většiny protestantských církví, tvrdí, že Bůh je tři v jednom. Členové církve tomuto vyznání často nevěnovali příliš pozornosti. Pokud ho někdo zpochybní, mají tendenci ho bránit, ne proto, že by skutečně věděli, co říká nebo jak se vyvinulo, ale proto, že ho podporuje obrovská váha tradice.

Ježíšovo vyznání víry vs. vyznání církvi

Ježíš přísně varoval církev své doby, synagogy judaismu, že tradice může být hrozbou skutečné duchovnosti. Protestanti údajně zastávají zásadu soukromého zkoumání a Písmo jako jedinou závaznou moc pro věřícího.

Jedním z nejpoučnejších cvičení, které může návštěvník kostela provést, je osobní hledání biblického Boha a biblické definice Ježíše. Teprve ve 4. století se na Nikájském koncilu sešla řada biskupů a rozhodla o vyznání víry, které dodnes zastávají římskokatolické a mnohé protestantské církve. Toto Nikájské vyznání víry prohlásilo, že Ježíš je "pravý Bůh z pravého Boha", zplozený přede všemi věky. Ve velmi ostrém postskriptu k vyznání víry biskupové "anathematizovali", tj. vynesli rozsudek zatracení nad každým, kdo nesouhlasil s formulí "pravověrné" víry.

Nezdálo se, že by je příliš trápilo, že Ježíš by nemohl toto vyznání podepsat. Ježíš byl unitář a odříkával unitářské vyznání víry judaismu. Ježíš si nikdy nedělal nárok na to, že je sám Bohem, ale vždy se odvolával na svého Otce jako na jediného Boha Izraele a všeho stvoření. Ježíšovo vyznání vylučovalo jakýkoli náznak toho, že by Bůh byl tři v jednom. Když na konci svého působení pronášel slavnostní modlitbu, označil podstatu spásy za poznání "tebe, Otče, jediného, který

jsi pravý Bůh, a Ježíše Krista, kterého jsi pověřil" (Jan 17:1, 3).

Původ Božího syna

Matouš a Lukáš podávají naprosto jasný popis původu Božího Syna. Lukáš a Matouš by nemohli být ani v nejmenším podepsáni pod vyznáním víry, které bylo vypracováno v roce 325 n. l. v Nikáji. Lukáš uvádí slova Gabriela, který oznámil, na základě čeho se má Ježíšovi přidělit titul Boží Syn. Bylo to "z toho důvodu výslovně (*dio kai*), že ten svatý, který se narodí, bude nazván Boží syn" (Lk 1:35). Z jakého důvodu? Kvůli zázraku nového stvoření, kterým Jediný Bůh zformoval a utvořil v Marii svého jedinečně zplozeného syna. Matouš mluví stejně průzračnými slovy o Ježíšově původu: "To, co je v **ní zplozeno**, bude ze svatého ducha" (Mt 1:20). Jde o Boží tvůrčí čin, který přivádí na svět Božího Syna, jedinečnou lidskou bytost bez lidského otce.

Nikájské vyznání víry již dávno ztratilo jednoduchost původní víry. Po staletích marné argumentace, kdy si pro své vyjádření vypůjčovali cizí filozofický jazyk a kategorie (proč jim nestačil jazyk Písma?), odsunuli "otcové" církve původ Syna do věčné minulosti a vytvořili tak v podstatě nečlověčí osobu, která nevznikla v lůně své matky jako všechny skutečné lidské bytosti (Adam a Eva byli nutnou výjimkou).

Odvolávání se na Jana 1

V závěru svého oficiálního prohlášení prohlásili biskupové v Nikáji za "nepřijatelného" a nezpůsobilého ke spáse každého, kdo by tvrdil, že Syn neexistoval předtím, než vstoupil do existence. Aby byl člověk "v právu", musel souhlasit s tím, že Syn existoval dříve, než začal existovat! Co to přesně znamená, nechť se každý člen církve hluboce zamyslí. Vše se dá získat tím, že budeme zkoumat, proč věříme tomu, čemu věříme. Myslíte si, že Syn "existoval dříve, než začal existovat"? Můžete vysvětlit, proč ano nebo proč ne? To jsou rozumné otázky, protože svědectví a vyznání Matouše a Lukáše s jednoduchostí prohlásilo, že Syn neexistoval předtím, než byl přiveden na svět v lůně panny. Zplodit znamená "způsobit, aby někdo začal existovat". Jelikož byl Syn zplozen, není možné, aby neměl počátek existence. Vyznání víry však říká něco jiného. Vnucovalo nic netušící veřejnosti nemožnou představu, že někdo může existovat a přitom začít existovat.

Při přehlížení prostých popisů původu Syna v dějinách církve se odvolávaly na úvodní verše Janova evangelia. Podařilo se jim tam popřít svědectví Matouše a Lukáše a čtenáři zřejmě představit druhou věčnou osobu vedle Otce – což ovšem vytváří dva bohy. Tohoto osudového tahu dosáhli tím, že nejprve nesprávně napsali velké první písmeno pro "slovo" (*logos*), takže to vypadalo jako druhá Osoba, "Slovo". Po změně významu výrazu "slovo" bylo dalším krokem označit toto slovo nikoliv jako "ono", ale jako "on". Řecké slovo *logos* se ve Starém zákoně objevilo asi 1500krát a nikdy nebylo "slovo" osobou, ale vždy výrokem, příkazem, slibem, nařízením atd. Takový je také jeho význam v úvodu Janova evangelia, kde autor ukazuje paralelu mezi stvořením v Genesis prostřednictvím slova a novým stvořením, k němuž došlo, když se Boží slovo, příslib, záměr, úmysl a plán stal člověkem, Ježíšem Kristem. Neexistoval žádný Boží Syn, dokud nezačal existovat v Mariině lůně.

Lepší překlady

Naštěstí existuje asi 50 překladů Bible, které odrážejí původní význam textu buď tím, že slovo "slovo" nepíší s velkým písmenem jako "Slovo", aby z něj udělali druhou božskou osobu, nebo tím, že pro toto slovo používají zájmeno "to", a nikoli "on". Jiní mají pro "slovo" kreativní parafráze a navrhuji inteligentní Boží plán, podle něhož by jednoho dne vznikl Syn, který by byl středem Božího programu nesmrtnosti.

Kdybyste četli anglickou Bibli, která vyšla před verzí krále Jakuba z roku 1611, seznámili byste se s velkým Božím záměrem, neboli slovem, s jeho mistrovským plánem, který se později v dějinách stal člověkem Mesiášem Ježíšem, Božím Synem.

Začínáme překladem Williama Tyndalea, který byl umučen za své úsilí o zpřístupnění Bible veřejnosti.

Před verzí krále Jakuba (1534-1611)¹

"Na počátku bylo slovo a slovo bylo u Boha a slovo bylo bůh. To bylo na počátku u boha. Všechno bylo stvořeno **jím a bez něj** nebylo stvořeno nic, co bylo stvořeno. V něm byl život, a ten život byl světlo lidí, a to světlo se skrývá v temnotách, ale temnoty ho neuchopily" (William Tyndale, *The New Testament*,

1534).

"Na počátku bylo slovo a slovo bylo u Boha a Bůh bylo slovo. Na počátku bylo u Boha. Všechny věci byly stvořeny tím samým a bez **toho samého** nebylo stvořeno nic, co bylo stvořeno. V něm byl život a život byl světlem lidí. A světlo se skrývalo v temnotách a temnoty ho neuchopily." (Miles Coverdale, *Biblia: The Byble, that is, the holy Scripture of the Olde and New Testament, faythfully translated into Englyshe*, 1535).

"Na počátku bylo slovo a slovo bylo u Boha a slovo bylo Bůh. Totéž bylo na počátku u Boha. Všechny věci byly stvořeny **jím a bez něj** nebylo stvořeno nic, co bylo stvořeno. **V něm** byl život, a život byl světlo lidí, a světlo se skrývalo v temnotách, ale temnoty ho neuchopily." (Matthews' Bible, *The Byble, That is to saye, all the holy Scripture: in which are contayned the olde and new Testamente, true and purely translated into English, and nowely with greate industry and diligence recognized*. London: John Daye and William Seres, 1537).

"Na počátku bylo slovo a slovo bylo u Boha a Bůh byl slovo. Totéž bylo na počátku u Boha. Všechno bylo stvořeno **jím**, a **bez něj** nebylo stvořeno nic, co bylo stvořeno. **V něm** byl život, a ten život byl světlem lidí, a to světlo se skrývalo v temnotách, a temnoty ho neobsáhly." (Great Bible, *The Byble in Englyshe, that is to saye the Content of al the holy Scrypture, both of the olde, and the newe Testament*, London: Edward Whitchurche, 1539).

"Na počátku bylo slovo a to slovo bylo u Boha a Bůh byl to slovo. Na počátku bylo u Boha. Všechny věci byly stvořeny **jím a bez něj** nebylo stvořeno nic, co bylo stvořeno. **V něm** byl život, a ten život byl světlem lidí, a to světlo se skrývalo v temnotách, a temnoty ho neobsáhly." (Richard Taverner, *The Epistles and Gospelles with a brief Postyl upon the same*. London: Richard Bankes, 1540).

"Na počátku bylo slovo a to slovo bylo u Boha a to slovo byl Bůh. Totéž bylo na počátku u Boha. **Jím** byly stvořeny všechny věci a **bez něj** nebylo stvořeno nic, co bylo stvořeno. **V něm** byl život a ten život byl světlem lidí. A světlo svítí v temnotě a temnota ho

¹ Původní text je ve staré angličtině, a zájmeno nahrazující slovo je ve středním rodě, což v angličtině znamená věc,

ne osobu.

nepohltila.“ (William Whittingham, *The Newe Testament of Our Lord Jesus Christ, Conferred Diligently with the Greke, and Best Approved Translation*, Geneva: Conrad Badius, 1557).

"Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno bylo učiněno **jím a bez něj** nebylo učiněno nic, co bylo učiněno. **V něm** byl život a ten život byl světlem lidí. A to světlo svítilo v temnotách a temnoty ho neobsáhly." (Geneva Bible, *The Bible and Holy Scriptures conteyned in the Olde and Newe Testament*, Geneva: Rouland Hall, 1560).

"Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a Bůh byl to Slovo. To samé bylo na počátku u Boha. **Jím** bylo učiněno všechno a **bez něj** nebylo učiněno nic, co bylo učiněno. **V něm** byl život a ten život byl světlem lidí. A to světlo svítí v temnotách a temnoty je neobsáhnou.“ (Bishops' Bible, *The Holie Bible*, London: Richard Jugge, 1568).

"Na počátku bylo to Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. To samé bylo na počátku u Boha. **Jím** bylo učiněno všechno a **bez něj** nebylo učiněno nic, co bylo učiněno. **V něm** byl život a ten život byl světlem lidí. A to světlo svítilo v temnotách a temnoty ho neobsáhly.“ (Lawrence Tomson, *The New Testament of Our Lord Jesus Christ, Translated out of Greeke* by Theod. Beza, London: Robert Barker, 1607).

Po vydání KJV (1611-2002): Výběr

"Před stvořením světa existoval **Rozum**, neboť **Rozum byl tehdy v Bohu**, ba byl sám Bohem, neboť Bůh bez něj nemohl být. Říkám, že Rozum existoval v Bohu před stvořením světa, jehož každá část byla stvořena s největším Rozumem; ani nemůže být vyrobena žádná věc, která byla učiněna, **bez něj**.“ (John LeClerc, *The Harmony of the Evangelists*, London: Samuel Buckley, 1701)

"Na počátku byla **Moudrost** a Moudrost byla u Boha a Moudrost byla Bůh. Ta byla na počátku u Boha. Všechno bylo učiněno **jejím prostřednictvím a bez ní** nebylo učiněno nic." (Gilbert Wakefield, *A Translation of the New Testament*, London: Philanthropic Press, 1791).

"Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to

Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno bylo stvořeno **jím a bez něj** nebylo učiněno jediné stvoření. **V něm** byl život a život byl světlem lidí." (Alexander Campbell, *The Sacred Writings of the Apostles and Evangelists of Jesus Christ, Commonly Styled the New Testament, Translated from the Original Greek*, Buffalo, Brooke County, VA: Alexander Campbell, 1826).

"**Myšlenka lásky** byla začátkem. Na samém počátku byla u Otce lásky a [ona] byla Otcem lásky. Všechny věci byly učiněny **Myšlenkou lásky a bez ní** nebylo učiněno nic, co kdy bylo učiněno. V ní byl Život a Život byl Světlem lidí.“ (Dwight Goddard, *The Good News of a Spiritual Realm*, New York: Fleming H. Revell, 1916).

"Na počátku byl **Božský Rozum a Božský Rozum** byl u Boha a **Božský Rozum** byl Bůh. Tento **Božský rozum** byl na Počátku v nejužším vztahu s Bohem. **Božským Rozumem** povstalo vše a **mimo něj** nepovstala ani jediná věc, která povstala. V **Božském Rozumu** existoval Život; a tento Život byl duchovním Světlem lidstva." (G. W. Wade, *The Documents of the New Testament Translated and Historically Arranged with Critical Introductions*, London: Thomas Murby, 1934).

"Na počátku byl **Jahvův plán**, ten plán byl u Jahva a ten plán byl Jahvův. Stejný plán byl na počátku u Jahva. Všechno se dělo **podle něj a bez něj** se nedělo nic, co se dělo. **V tom plánu** byl život a ten život byl světlem pro lidstvo." (Yisrayl Hawkins, *Kniha Jahva: The Holy Scriptures*, Abilene: House of Yahweh, 1987).

"Na počátku bylo **božské slovo a moudrost**. **Božské slovo a moudrost** byly u Boha a byly tím, čím byl Bůh. Bylo tam s Bohem od počátku. Vše povstalo **jeho prostřednictvím**; nic, co existuje, nevzniklo **bez jeho přičinění**. V něm byl život a tento život byl světlem lidstva“ (Robert J. Miller, *The Complete Gospels: Annotated Scholars Version*, Sonoma, CA: Polebridge Press, 1992).

"Na počátku bylo **poselství** a poselství bylo zaměřeno k Bohu, a 'Bůh' to poselství byl. Totéž bylo na počátku zaměřeno k Bohu. **Skrze něj** bylo učiněno všechno. **A bez něj** se neuskutečnilo nic. To, co bylo učiněno **v něm**, byl život. A život byl světlem lidstva."

(Frank Daniels, *The Four Gospels: A Non- Ecclesiastical New Testament*, 1996)

"Nic než Bůh a **vše, co On míní**, neexistovalo na počátku naprosto všeho. Nebylo možné oddělit Boha od Jeho mínění, neboť **pouze podle Jeho mínění může být identifikován jako Bůh. Boží záměry a cíle u něj existovaly od samého počátku všeho.** Bůh prostřednictvím **svých záměrů** a cílů stvořil vše, co má nebo mělo existenci po celou dobu." (B. E. Junkins, *A Fresh Parenthetical Version of the New Testament*, New York: University Press of America, 2002).

Další překlady po KJV najdete na
focusonthekingdom.org/articles.

Následující článek původně vyšel v květnovém čísle časopisu *Focus on the Kingdom* z roku 2005:

Ignorování Ježíšových slov

Paul Fiorilla

Ignorování Ježíšových slov vedlo k zavlečení tragických omylů do ortodoxní křesťanské teologie, jak čtenáři tohoto časopisu dobře vědí. Redukce Ježíšových slov na pouhou výkladní skříň před jeho veledůležitou smrtí má stejně zákeřný vliv na chování lidí, kteří si říkají křesťané.

Nedávno jsem si to uvědomil, když jsem seděl v církvi a poslouchal další kázání o tom, jak svět "jde do háje". Pastor tvrdil, že lidé jsou obecně nemorálnější, než byli v nějaké blíže neurčené době v minulosti. Naříkal nad tím, že se vytratil společenský "stud", který v lepších dobách sloužil k úpravě chování potenciálních hříšníků. A když přešel k politice, vyjádřil se k nedostatku morálky u našich volených představitelů, což - poté, co jsem slyšel pošťuchování z publika - byla zakódovaná narážka na sexuální skandál homosexuálů, který přiměl k rezignaci guvernéra New Jersey Jamese McGreeveye.

Každý, kdo navštěvuje evangelikální církev nebo poslouchá mainstreamová křesťanská média, je bombardován představou, že svět je nemorálnější než v minulosti. A je to stále horší. Od té doby, co jsem před 35 lety začal navštěvovat evangelikální sbory, jsem to slyšel tolikrát, že to můj mozek obvykle nechává bez povšimnutí a přičítá to prostoduchému obecnému stesku po "starých dobrých časech".

Ve skutečnosti však takové reptání není neškodnou zábavou, a to ani mezi křesťany, kterým Bůh přikázal, aby odložili svou lidskou stránku a následovali Kristův příklad. Nejenže se jedná o nesprávné myšlenky, a tedy o propagaci nepravd, ale také o postoje, které jsou v rozporu s postoji a jednáním Ježíše, který by nám měl být příkladem.

Biblická podpora myšlenky, že svět se bude postupně zhoršovat, často vychází z citace 1. kapitoly listu Timoteovi, kde Pavel prohlašuje, že v "posledních dnech" nastanou "strašné časy", a uvádí litanii hříchů, kterých se lidé v těchto časech budou dopouštět. Není však zdaleka jasné, že Pavel měl na mysli nějaký konkrétní rok v této současné generaci, jak se mnozí domnívají.

Tato myšlenka je také v rozporu s jakýmkoli racionálním pohledem na historii. Kdy nastala ta magická doba, kdy se lidé měli "lépe" než dnes? Bylo to na začátku tohoto století, kdy si dobří křesťané na jihu USA balili obědy na cestu k lynčování? Bylo to v minulém století, kdy se lidé za občanské války zabíjeli po desetitisících? Bylo to v minulých stoletích, kdy v Evropě válčili protestanti a katolíci, kdy bylo čtení Bible nezákonné a Jan Kalvín upaloval kacíře? Bylo to během křížových výprav? Bylo to ve středověku, kdy lidé konvertovali ke křesťanství pod ostřím meče? Bylo to ve starověku, kdy byla velká část obyvatelstva zotročena a mnohá náboženství měla oficiální prostitutky?

Novým a rostoucím trendem mezi evangelikálními křesťany je pocit rozhořčení nad tím, že je sekulární kultura přehlížena. Křesťané po celé zemi se pustili do boje proti tomu, aby se v obchodech a na přehlídkách místo pozdravu "Veselé Vánoce" používal pozdrav "Šťastné a veselé". Nejenže je v protestu proti komercializaci Vánoc bohatě ironické požadovat, aby byly v nákupních centrech vystaveny náboženské symboly, ale nelze si představit, že by Ježíš měl stejnou touhu po moci a nároku. Ježíš žil ve společnosti, která byla skutečně utlačovatelská - vždyť on a jedenáct jeho učedníků byli pro svou víru popraveni. On však svou situaci neznevažoval a svým následovníkům řekl, aby s nenáviděnými Římany spolupracovali.

Stesk po lepších časech jde ruku v ruce s častým voláním po návratu ke společenskému studu ve snaze zabránit nemorálnímu chování. I když to může znít

dobře, málokdy je vysvětleno, jak přesně by měl být tento stud vzkříšen. Budeme stíhat lékaře, kteří provádějí potraty? Pliveme na svobodné matky nebo označujeme jejich děti za parchanty?

Podstatné je, že ať už jsou detaily jakékoliv, takováto ostuda je zcela v rozporu s Ježíšovým jednáním. V konfrontaci s těmi, které dobří věřící lidé v jeho společnosti obvinili z nemorálního chování, projevil Ježíš hluboký smysl pro lásku a milosrdenství. Osvobodil ženu obviněnou z cizoložství a s ženou u studny hovořil uctivě, a to k jejímu překvapení stejně jako k překvapení jeho nejbližších stoupenců.

V těchto a dalších případech Ježíš zjevně cítil bližší vztah k hříšníkovi než ke "zbožnému". Opakovaně varoval před odsuzováním druhých a říkal, že Bůh bude jednotlivcům odměřovat milosrdenství tak, jak je oni budou odměřovat druhým. Lze si představit, že Ježíš na výzvu k zahanbení reagoval vyprávěním příběhu o farizeovi v chrámu, který děkoval Bohu, že se nechová jako hříšníci. Zdá se, že dnešní evangelická církev má často větší zájem o znovuvytvoření chování farižeje než o reprodukci Ježíšova postoje.

Rozpor mezi chováním církve a Ježíšovými slovy je nejzřetelnější v otázce války a míru. Evangelikální církev v USA jsou dnes z velké části nacionalistické a militaristické a průzkumy veřejného mínění ukazují, že většina lidí, kteří si říkají křesťané, válku v Iráku podporuje. Je zřejmé, že mnoho křesťanů je více pohoršeno homosexuálním aktem než nesmyslným vražděním a/nebo mučením desetitisíců civilistů v Iráku.

To však neodpovídá ideálům Ježíše, který často mluvil o nenásilí. Pokorní zdědí zemi. Tvůrci pokoje budou nazváni Božími syny. Milujte své nepřátele. Neodporujte těm, kdo vám chtějí ublížit (zásada, kterou se řídil až do své smrti). Nyní lze logicky namítnout, že pro národ je lepší, když se zásadami nenásilí neřídí. Ale to nikdy nemůže být křesťanská zásada, protože Ježíš nás vyzývá, abychom se podobali jemu, ne světu.

V recenzi dvou knih o Iráku v *New York Review of Books* popisuje válečný zpravodaj Chris Hedges válku hlubokými slovy: "Poražení znají podstatu války - smrt. Chápou, že válka je nekrofilie. Chápou, že válka je stavem téměř čistého hříchu, jehož cílem je nenávisť a ničení. Vědí, jak válka podporuje odcizení, vede nevyhnutelně k nihilismu a je odvrácením se od

posvátnosti a zachování života."

Podstatné je, že církev přebírá vlastnosti svého učení. Pokud se lidé učí, že nejdůležitějšími aspekty Ježíšova života jsou jeho narození, smrt a vzkříšení - a ne jeho slova -, určitě nebudou následovat jeho pokyny a příklad života, který žil. Zůstává tak téměř nepochopitelná situace, kdy se miliony lidí hlásí k Ježíšovu jménu, ale jednají zcela v rozporu s životním stylem, který zastával i žil.

"Ne každý, kdo říká 'Pane, Pane'..."

Ježíš byl biblický unitář!

Jan 17:3 popisuje Ježíše, jak se modlí k "jedinému pravému Bohu". Ježíš byl biblický unitář, který se shodl se svým židovským krajanem na tom, co se nazývalo "největší ze všech přikázání". To se nachází ve fascinující pasáži v Markovi 12:29. Moderní komentář s názvem *Commentary on the New Testament Use of the Old Testament* (Komentář k novozákonnímu užití Starého zákona) nám přináší velmi pěkný postřeh k Janovi 17:3. V něm se píše:

"To, že Bůh je 'jediný pravý Bůh' (17:3), je svrchovaně potvrzeno v Šemá: Slyš, Izraeli: 'PÁN, náš Bůh, PÁN je jediný' (Dt 6:4; srov. Jan 5:44; 1 Tes 1:9; 1 Jan 5:20). **Ježíš je zase výhradním zástupcem, jediným zplnomocněným zástupcem tohoto jediného pravého Boha;** je Bohem poslaný Mesiáš, Boží pomazaný, Kristus. Stejně jako existuje pouze jeden pravý Bůh, existuje také pouze jedna cesta k Otci: Ježíš Kristus (Beale a Carson, *Commentary on the New Testament Use of the Old Testament*, 2007, s. 243).

Je snadné vidět, že Ježíš v Janovi 17:3 byl unitářem věřícím v jediného pravého Boha Izraele, Otce. Proč s ním tedy Ježíšovi následovníci nejsou v souladu? Neměli by Ježíšovi následovníci mít stejné chápání toho, kdo je Bůh, jako měl Ježíš?

Komentáře

- "Děkujeme za únorové vydání. Jsem také vděčný příspěvatelům, Carlosovi a Tracy. Velkou útechou jsou pro mě komentáře, protože některé z nich vyjadřují mé pocity." – *Anglie*

- "Jsem brazilský křesťan a unitář už 15 let. Přesto jsem se k tomu 'přiznal' teprve před šesti lety a od té

doby jsem čelil mnoha odvetným opatřením ze strany trinitářů. Ve městě, kde žiji, nejsou v mém regionu žádné unitářské církve - a vlastně ani v celé Brazílii. Brazilští křesťané jsou převážně trinitáři. Upřímně si vážím vašeho času a vězte, že zde v Brazílii máte velkého obdivovatele! Kéž vám Věčný vždy žehná!“
– *Brazílie*

"Chodil jsem do místního kostela v naší vesnici, kam mě rodiče zavedli už v útlém věku. Po mnoha letech jsem si uvědomil, že mnozí vedoucí v církvi nemají zájem sloužit Bohu v pravdě a spravedlnosti, ale spíše jim jde o jejich osobní zájmy a zisky. Také opustili pravdu a nahradili ji falešným učením. Jednoho dne jsem zázračně a pod vedením svatého ducha při svém obvyklém studiu narazil na vaše webové stránky, které učily především o Božím království." – *Keňa*

Přes poušť do zaslíbené země

N. T. Wright o Efezským 1:11-14:

Je to nový Exodus, nové dědictví a nové putování pouští. Stejně jako často ve svých spisech vidí [Pavel] na církvi v současném věku znovu to, co na Izraeli na poušti: vychází z otroctví hříchu díky velkému Božimu činu v Ježíši Mesiáši a je na cestě do nové slíbené země.

Ale co je tato nová slíbená země? Co je to slíbené dědictví?

Standardní křesťanská odpověď po mnoho let a v mnoha tradicích zněla: 'Nebe'. Nebe je místo, kam se chystáme jít. Byly napsány velké knihy, jako například *Pilgrim's Progress* od Johna Bunyana, v nichž šťastným koncem, spíše než dědictvím, které náhle obdrží od příbuzného, je to, že hrdina dosáhne konce tohoto pozemského života a odchází sdílet život v nebi. **Ale to Pavel zde ani jinde neříká.**

Dědictvím, které má na mysli, jak vyplývá z tohoto úryvku i z celé kapitoly, je celý svět, když je obnoven novým činem Boží moci a lásky. Pavel již v 10. verši řekl, že Božím plánem v Mesiáši je shromáždit všechno na nebi i na zemi. Bůh je přece stvořitel; **nemá zájem nechat zemi shnit a vystačit si na věky jen s jednou polovinou původního stvoření.**

Bůh má v úmyslu zaplavit celý vesmír, nebe i zemi dohromady, svou přítomností a milostí, a až se tak stane, nový svět, který z toho vzejde a jehož ústřední postavou bude sám Ježíš, má být "dědictvím", po němž Ježíšův lid touží.

„Lidé, kteří v tomto životě poznali Boha v Ježíši a důvěřují mu, mají být v současné době znamením pro zbytek světa, že tato slavná budoucnost je na cestě. Stejně tak znamením, které oni sami obdrželi a které jim zaručuje jejich budoucnost, je svatý duch. Duch je pro křesťana a církev tím, čím byly oblak a oheň na poušti: mocnou, osobní přítomností živého Boha, svatou, kterou nelze brát na lehkou váhu a která vede a usměřňuje často zmatený a vzpurný lid k jeho dědictví“.

(N.T. Wright, *Paul for Everyone: The Prison Letters*, 2004, s. 12-13).

Proč nepřestat mluvit o "nebi" a nezačít mluvit spíše o nadcházejícím *Království*?